

Mål C-205/99

**Asociación Profesional de Empresas Navieras de Líneas Regulares
(Analir) m.fl.**

mot

Administración General del Estado

(begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo)

”Fri rörlighet för tjänster — Cabotage — Villkor för beviljande och vidmakthållande av föregående myndighetstillstånd — Förutsättningar för att samtidigt ålägga förpliktelser vid allmän trafik och ingå avtal om allmän trafik”

Förslag till avgörande av generaladvokat J. Mischo föredraget den
30 november 2000 I-1274
Domstolens dom av den 20 februari 2001 I-1295

Sammanfattning av domen

1. *Transporter — Sjötransporter — Frihet att tillhandahålla tjänster — Regelbundna cabotagetjänster — Beroende av ett föregående myndighetstillstånd — Uppställande av krav som gör det möjligt att bedöma rederiets solvens som villkor för beviljande och vidmakthållande av det nämnda tillståndet — Tillåtlighet — Villkor (Rådets förordning nr 3577/92, artiklarna 1 och 4)*

2. *Transporter — Sjötransporter — Frihet att tillhandahålla tjänster — Regelbundna cabotagetjänster — Förpliktelse vid allmän trafik och avtal om allmän trafik — Samtidig tillämpning av dessa två tillvägagångssätt — Tillåtlighet — Villkor (Rådets förordning nr 3577/92, artiklarna 2.3 och 4.1)*

1. Enligt artikel 4 jämförd med artikel 1 i rådets förordning nr 3577/92 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage), är det endast tillåtet att göra tillhandahållandet av regelbundna cabotagetjänster från, till och mellan öar beroende av ett föregående myndighetstillstånd, om

— det kan visas att det föreligger ett faktiskt behov av allmän trafik, eftersom det vid fri konkurrens inte skulle finnas tillräckligt med regelbundna transporttjänster,

— det även kan visas att kravet på föregående myndighetstillstånd är nödvändigt och att det står i proportion till det eftersträvade målet, och

— om ett sådant krav grundas på objektiva, icke-diskriminerande kriterier som de berörda företagen fått kännedom om.

Gemenskapsrätten utgör för övrigt inte hinder för att en medlemsstat, som villkor för beviljande och vidmakthållande av ett föregående myndighetstillstånd som ett medel att ålägga ett rederi inom gemenskapen en förpliktelse vid allmän trafik, uppställer krav som gör det möjligt att bedöma rederiets solvens, som till exempel fullgjord betalning av skatter och avgifter till det sociala trygghetssystemet, vilket gör det möjligt för en medlemsstat att kontrollera rederiets "kapacitet att utföra tjänsten", såvida detta krav tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt.

(se punkterna 40 och 51, samt punkterna 1 och 2 i domslutet)

2. Artikel 4.1 i förordning nr 3577/92 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) skall tolkas så att den ger en medlemsstat möjlighet att, beträffande en och samma linje eller sträcka för sjötransporter, som villkor för att få tillhandahålla sådana sjötransporter till, från och mellan öar, ålägga rederier förpliktelser vid allmän trafik och sam-

tidigt med andra rederier ingå sådana avtal om allmän trafik som avses i artikel 2.3 i den nämnda förordningen, under förutsättning att det kan visas att det föreligger ett verkligt behov av allmän trafik och i den mån som denna samtidiga tillämpning sker på icke-diskriminerande grund och är motive-

rad med hänsyn till det allmänintresse som eftersträvas.

(se punkt 71 samt punkt 3 i domslutet)